

חינוך ילדים

תמיד להשגיח

"וישכב במקום ההוא" (בראשית כח, יא) פירש רש"י ע"ה: לשון מיעוט - באותו מקום שכב, אבל 14 שנה ששמש בבית עבר לא שכב בלילה, שהיה עוסק בתורה. יעקב אבינו ידע שצפויים לו קשיים שבשביל לעמוד כנגדם הוא צריך להוסיף בלימוד התורה ולכן החליט ללכת וללמוד בישיבת שם ועבר.

מעשה זה של יעקב אבינו צריך לעורר חשבון נפש עמוק. היום חושבים יהודים רבים שאם הילד לומד בבית ספר יסודי חרדי עד גיל 14, הרי התחשל די הצורך וגם אם לא ימשיך את דרכו בישיבה קדושה, הרי בוודאי לא יתקלקל. זאת ועוד הרבה חושבים שנוער בגיל 18 הרי הוא בחינת חי נושא את עצמו בתחום האמונה וההשקפה, ובלי ספק לא יושפע לרעה גם אם יתחבר עם כאלה שאינם שומרים תורה ומצוות.

יעקב אבינו הוכיח לנו שאין הדבר כן, והשקפות אלו מוטעות מעיקרן. יעקב אבינו היה בגיל 63 כאשר יצא מבית אביו. הוא למד כל חייו בישיבה, דרגותיו היו דרגות של יעקב אבינו (ולא כדרוגותינו) ואם הוא היה צריך ללמוד 14 שנים רצופות ובהתמדה כה גדולה לפני צאתו לעולם הגדול, קל וחומר אנחנו היום שנמצאים בדרגות רוחניות נמוכות ובעולם קשה מבחינה רוחנית.

(אמרי חן') למדים מכאן שתמיד צריך לדאוג לילדים ולהשפעת הסביבה הסובבת אותם, והכל תלוי בתדמית ההורים. יעקב אבינו שגדל בבית של אהבת תורה ומצוות ידע שרק אם ימשיך בלימודו - אז יצליח להתמודד עם כל הנסיגות, כי כך תמיד השרישו לו בבית.

הרב אמיר קוסטנטין

נצונו כ'בזז אכ ואכ

בימים שאנשי מדין התגברו על ישראל והשחיתו את יבול הארץ ולא השאירו מחיה בישראל, באותו זמן עמדו גדעון ויואש אביו בגת לחבוט חיטים.

אמר גדעון לאביו: "אבי הטוב, הנה אתה זקן ימים ואין לך כוח. חזור הביתה פן יבואו המדיינים וישעו לך צרות".

ענה יואש: "וכי מה אעשה? הלא אין לי לחם בבית!"

אמר גדעון בנו: "אבא, אני אחבוט את החטים ואביא לך הביתה".

וייטבו דברי גדעון בעיני הקב"ה ואמר: יען אשר כיבד גדעון את אביו ותיקרו לו נפשו עד מאוד - על כן אגדלוהו וארוממהו ושמתיו לאב בישראל עמי, ונהיה שופט לעם ישראל.

האמת היא אחת ויחידה. שקרים ישנם הרבה. חשקו גורם לנו לדמיין כפילות, כך שאחד נראה כשניים, והשלם נראה כמחולק.
שאף תמיד ל'ראיה מושלמת' של האמת.

לרפואת והצלחת כל עם ישראל, וכמובן, בפרט, לתורם האלמוני הנדיב. חזרה בתשובה לעזרא בן חתון ואבינועם בן פסיה

סוס או רוכבו?

שח רבי מאיר מפרמישלין: "סוס אחד נכנס לנהר לרוות את צמאונו, עמד הסוס, ראשו מורד, והרהר. והנה לפתע החל לבעוט, נעלמו המים הצחים, ואת מקומם תפסו מים מעופשים, מלאי טיט ורפש. שאלתי את עצמי: מה המראה הזה? עקבתי אחרי הדבר, ונתגלה לי הסוד: אך הוריד הסוס את ראשו כדי לשתות, נראה לו במים צלו - סוס העומד אף הוא לשתות. קשה באמת לדעת, מה הטריד את מנוחתו: הפחד שמתחרהו יגזול את מימיו או שסתם קנאה פעלה כאן, אחר החליט לגרש את יריבו... בעט ובעט, העלה טיט ורפש, נעלם צלו, ואז שתה בשלווה את המים העכורים..."

יער הרע

אומר ר' נחמן, כי יש כמה בחינות ביצר הרע - 1. רוב העולם היצר הרע שלהם הוא נמוך ומגושם מאד, רוח שטות ממש. ומי שיש לו דעה צחה כל שהוא ומשער בליבו קצת את גדולת הבורא יתב', בוודאי היצר הרע הוא אצלו שטות גדול ושגעון ואפילו נסיון של תאוותו ניאוף הוא אצלו שטות ואין צריך שום התגברות נגדו, רק שיש לו יצר הרע אחר גבוה מזה הרבה, אבל זה היצר הרע של רוב העולם הוא שטות גדול באמת למי שהוא רק בעל שכל אמת לבד. 2. ויש שהיצר הרע שלהם הוא בחינת קליפה דקה וזה היצר הרע אין מגרין אלא באיש חיל גדול במעלה קצת, אבל עדיין אין זה היצר של הצדיקים אמיתיים, כי היצר הרע שלהם הוא מלאך הקדוש ממש. 3. גם בעניין ההתקרבות עצמו להשם יתברך יש יצר הרע גדול, היינו שלפעמים ריבוי ההתלהבות חוץ מהמידה הוא מהיצר הרע, וזה בחינת "פן יהרסו לעלות אל ה'", וצריכין לבקש רחמים להינצל גם מזה.

הכוס המלאה

כשהגיע פעם הצדיק ר' מיכל מזלאטשוב לקאריץ ודרש לתושבי העיר דברי תוכחה ומוסר קשים, פנה אליו ר' פנחס ואמר לו: "מדוע מוכיח אתה אותם קשה, ראה נא איך יהודים עניים מרודים כמותם באים לבתי כנסת בחורף קר כזה ונעליהם הקרועות וללא מלבוש הולם, וכך מדי יום ביומו במסירות נפש, לך ופתח את ארון הקודש וצעק בקולך לפני השם יתברך שיש לו בנים יקרים כאלה וראויים הם שכבר יבוא המשיח לגאלם ולמה אתה מייסרם בדברי תוכחה?"

(שיח שרפי קודש')

איפיו למצבה {24}

תפוח אדמה אפוי בתנור: נכון שמאז פלש המיקרוגל לחיינו, תפו"א במיקרו הפכו ללהיט שדחק את רגלי תפוח האדמה האפוי בתנור, וזאת בעיקר בגלל הזמן הארוך הנחוץ לאפיה בתנור. הנה פטנט שיקצר את משך האפייה במקרה ואתם לא מחסידיו הגדולים של המיקרו: הרתיחו קומקום מים, הניחו את תפו"א בקערה גדולה, צקו עליהם את המים הרותחים ואז כסו את הקערה. השתייה של 10-15 דקות במים הרותחים, תקצר את משך האפייה כמעט בחצי.

בלנות השבן אביה

מעשה מופלא התרחש בלובי של מלון תל אביב. שני סוחרים יראי שמים ביקשו לבצע עסקה גדולה בנייה, ומשהגיעו פחות או יותר לעמק השווה, הוציאו את סכום הכסף המדובר, להורות שהעסקה עומדת להחתם, כמקובל. והנה, בעיצומו של המשא ומתן בניהם הודיעו במערכת הכריזה של המלון על חפץ חשוב שהתגלה במקום, וביקשו מכולם להתפנות מהחדרים ומהלובי, ולצאת אל החוץ הסמוך. גם שני הסוחרים קמו ממקומם, אלא שמרוב בהלה שכח הקונה את חבילת השטרות שהניח על השולחן... כעבור חצי שעה הודיעו שאפשר לחזור אל בית המלון. השנים חוזרים אל המקום בו ישבו, ונדהמו להווכח שהכסף אינו. גם המשטרה שהוזעקה למקום, לא הצליחה למצוא את הגנב/כסף, הפרשה התפרסמה באיזור, ורבים באו לחפש את חבילת השטרות.

לאחר יום-יומיים הגיע למקום יהודי חרדי נוסף, וכשעבר בלובי הבחין שאחד האגרסלים עומד מעט עקום, הוא מתקרב אל האגרסל, ורואה מתחתיו את חבילת השטרות מונחת לו... הוא לקח את החבילה, והלך לשאול רב אם עליו להשיב את האבידה או שיכול לקחת את הכסף לעצמו (אם המאבד התייאש מהאבידה). הרב התיר לו לקחת לעצמו את סכום הכסף, אך הוא העיד על עצמו שלא יכל להירדם בלילה, כי סכום הכסף היה עצום.

האיש קם בבוקר, ביקש את שמו וכתובתו המדויקת של המאבד, והזמינו לביתו. בבואו בישר לו שמצא את האבידה הגדולה, והניח את כל הכסף על השולחן. והנה, הוא היה בטוח שהמאבד יקפוץ על המציאה ויודה לו מאוד. מה גדלה הפתעתו כאשר האיש אמר שמשום שהוא התייאש מהכסף, אסור לו כבר לקחת אותו. "הכסף שייך לך, אתה יכול לעשות בו כרצונך..."

סופו של הסיפור עדיין לא הגיע, תוך כדי השיחה העלה בעל הבית (מוצא האבידה) רעיון מקורי. "יש לך בן?" - שאל את הלקוח ששכח את הכסף על השולחן בלובי. "כן, והוא ממתין לי ברכב למטה", השיב. "ולו יש בת, אולי אתה מעוניין להפגיש אותם?" שאל המוצא.

תוך שעה אורגנה הפגישה, ולאחריה היו עוד כמה פגישות נוספות, ו...נשברה צלחת. הכסף היה שייך עתה לשתי המשפחות שהשתמשו בו לצרכי הנישואין...

תודה לאברהם לוי

תקראו, תהנו, תתחזקו, תדפיסו ותעבירו הלאה...
שבת שלום, מתקנים מדבש"

מאור מאיר

זה קשה אבל כדאי

נאמר בנביא (הושע יד, ג) **"קחו עמכם דברים ושובו אל ה'".** ומסביר ה'מצודת דוד': **"איני שואל מכם זבחים ועולות אלא קחו עמכם דברים שתתוודו לפניו ובוזה תשובו אל ה'".** ובפשטות מבקש מאיתנו השי"ת שנתוודה על חטאנו וע"י זה נהיה קרובים שוב אליו, ולא כמו שעכשיו אנו רחוקים או לפחות מרגישים כך ע"י מעשינו הלא כ"כ טובים.

ולמדנו בגמ' (מכות, י) **כשיהושע בן נון אמר לבני ישראל את פרשת רוצחים אמר להם בלשון עזה (יהושע כ, א-ב) "וידבר ה' אל יהושע לאמר דבר אל בני ישראל לאמר..."** ואומרת הגמ' ש'דיבור' הוא לשון קשה.

ואולי אפשר להלביש זאת על מצוות התשובה שדברנו לעיל ולומר: **"קחו עמכם דברים"** - זאת אומרת לעשות וידוי דברים לפני השי"ת=תשובה, אבל זה דבר מאוד קשה ואנו רואים על עצמנו שקשה לנו לפרש שיחה על דברים לא טובים שעשינו לפני ה', וגם להתמיד בכל יום לשפוט את עצמנו על היום שעבר וכו', ואם זוכה האדם אז לא זוכה להתמיד או לעשות זאת ברגש ובעזר אמיתי.

ולכן מזכיר לנו הכתוב שזה דבר קשה, אך אם באמת נתאמץ להשיג ולעשות זאת, מובטח לנו **"שובו אל ה'"** - נזכה לשוב למקום שהיינו שם לפני עשיית החטאים שהרחיקו אותנו מאיתו יתברך.

ואפשר לומר בס"ד כמו שהסברנו ש"דבר" זה קשה, אז 'קחו עמכם דברים' את הדברים הקשים שיש לאדם בחיי היומיום, ושובו אל ה' - נשיב זאת לה', נדבר איתו על זה ולא נספר לכל העולם על הקשיים שלנו כאילו יש משהו שיכול לעזור באמת מלבד ה', כמו שאומר דוד המלך ע"ה (תהלים קמו, ג) **"אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה תצא רוחו ישב לאדמתו פיום ההוא אבדו עשנתיו אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלוקיו".**

וכן את החטאים הקשים גם כן לספר לו עליהם, שיעזור לנו לצאת מהם, ולא לספר לכל עובר ושב איך נכשלתי בעברה זאת או אחרת ח"ו.

מאיר גואטה

בעזרת ה' הספר עומד לצאת. מי שישלח את התמונה הכי יפה של שולחן שבת - יזכה שנשים את התמונה בכריכה של הספר ולתודות בספר עצמו

הספ שלי בגורה {60}

ישנה סגולה גדולה לומר פס' המתחיל באות של שם האדם ומסתיים בשמו לפני שאומרים את "יהיו לרצון אמרי פי..." בסוף תפילת 18 לפני "עושה שלום"...

מתחיל ב-ש' מ-ה' עד ט'

ה - **"שלוש רגלים תחג לי בשנה"** (שמות כג, יד)
ו - **"שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההלך בדרכיו"** (תהלים קכח, א)
ח - **"שמע ה' תחנתי ה' תפלתי יקח"** (תהלים י, י)
ט - **"שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט"** (תהלים טז, ח)

מה הקטע?

(1) תמיד כשמישהו הולך ברחוב ורואה שלט של צבע טרי על ספסל או משהו, הוא ייגע בו כדי לוודא למרות שהוא לא מתכוון לשבת...

(2) תמיד כשחבר שלך מדבר בפלאפון עם מישהו שאתה מכיר, וגם אתה רוצה לדבר איתו, אתה אומר לו 100 פעם שיביא לך אותו כשהוא מסיים. הוא מהנהך בחיוב ואז כשהוא מנתק הוא שואל: "מה רצית?"

(3) יש את הקטע שמישהו מספר בדיחה ומתחיל אותה ב"יש לי בדיחה אבל היא לא מצחיקה" - אז אל תספר אותה
(4) יש את הקטע שאתה בחיים לא תראה אמבולנס מתדלק בתחנת דלק. כאילו שהם עובדים על בטריחות או משהו.
(5) יש את הקטע שברגע שתגיד לסבתא שלך שאתה אוהב משהו שהיא הכינה, במשך שנים היא תכין לך רק את זה ואם פתאום לא יבוא לך היא תגיד: "מה, אבל אתה אוהב את זהו!"

(6) תמיד כשאומרים משהו בלחש, הוא נשמע הרבה יותר אמין מסיבה לא ברורה.
(7) יש את הקטע שרק רופאים מצליחים להבין את הכתב שלהם, וזה ממש לא ברור אם בבית המרקחת באמת מצליחים להבין אותו או שהם סתם נותנים לך תרופות לא קשורות.
(8) יש את הקטע שלהכין "מנה חמה" זה הדבר הכי פשוט בעולם, אבל אתה תמיד תקרא את ההוראות כל פעם מחדש לפני שתכין אותה...

☺

אנא אמור פרק תהלים אחד להצלחתם של כל העוסקים בעלון קודש זה. אל תשכח: כל המתפלל על חברו - נענה תחילה...

☺

תזונה נכונה {8}

כיצד לשפר את איכות החיים? (זהו הקציר הרצאה של דיאטנית מבי"ח איכילוב).

מניעת סרטן המעי הגס: לאכול 10 שקדים טבעיים ביום - מומלץ עם הקליפה, כי זה מונע הידבקות בסרטן המעי הגס.

מחסור באבץ ובמגנזיום: אם נתפס שריר הרגל - סימן של מחסור באבץ ובמגנזיום, לכן מומלץ לאכול בננה, שיש בה אבץ, מגנזיום ואשלגן. אך כדי לא לקבל את הסוכר של הבננה, כדאי לערבב את הבננה עם מוצר חלבי. ואז הגלוקוזה לא נספג בדם, והבננה לא תגרום לעצירות.

לגבי התכווציות ברגליים: כדאי לקחת מי טוניק של חב' שופס, יש בהם כינין.

להקפיד לאכול מוצרים של אומגה 3: 4-5 אגוזי מלך לקנות עם הקליפה (לא לקנות מקולף מאחר ולא ידוע כמה זמן האגוז שכב מקולף יש לקנות עם הקליפה ולקלף בבית). אומגה 3 יש בדגי ים, כמו: לוקוס, טונה, דניס, סלמון בקלה צעיר, ובהרינג יש הכי הרבה אומגה 3 - זהו דג מלוח לבן.

המשך בשבוע הבא